

Đức Tin

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Mác 8:11, 12; Ma-thi-ơ 15:21–28; Lu-ca 7:1–10; Ê-phê-sô 2:8; Hê-bơ-rơ 11; Khải huyền 14:12.*

CÂU GỐC: “Và, đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong là bằng cứ của những điều mình chẳng xem thấy” (*Hê-bơ-rơ 11:1*).

Có người đã từng nói: “Đức tin giống như WiFi. Nó vô hình, nhưng có quyền năng kết nối bạn với điều bạn cần.” Thật vậy: không có đức tin thì sẽ không có mối quan hệ với Đức Chúa Trời.

Đức tin của bạn hôm nay như thế nào? Đức tin của bạn nơi Đức Chúa Trời có khi nào bị lay chuyển không? Có lẽ bạn đã trải qua điều gì đó thách thức bạn đến mức bạn không biết phải tiến bước thế nào trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Hay đức tin của bạn giống như một đóa hoa hồng, từ thân cây xanh lớn lên thành nụ nhỏ, rồi cuối cùng trở thành bông hoa rực rỡ, khoe sắc và tỏa hương thơm ngào ngạt khắp phòng? Vì thật vậy, “đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong là bằng cứ của những điều mình chẳng xem thấy” (*Hê-bơ-rơ 11:1*). Đó không phải là điều chúng ta có thể tự tạo ra, vì đó là “lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người” (*Rô-ma 12:3*). Đức tin là ân tứ của Đức Chúa Trời ban cho (*Ê-phê-sô 2:8, 9*), và ngay cả như vậy, đức tin của chúng ta nơi Đức Chúa Trời cũng chỉ có thể có được nhờ những gì chính Đức Chúa Trời đang làm trong chúng ta và cho chúng ta.

Tuần này, chúng ta hãy cùng khám phá chủ đề đức tin: phải làm gì với sự nghi ngờ và sự không tin; theo lời Chúa Giê-su, đức tin mạnh mẽ trông như thế nào; và “đức tin của Chúa Giê-su” có ý nghĩa gì.

Học bài tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát 23 Tháng 5.

Chỉ Cần Cho Tôi Một Dấu Hiệu!

Có thể bạn đã từng nghe người ta nói: “Nếu tôi chỉ được thấy Biển Đỏ rẽ ra, hay ma-na trên đất, hay Chúa Giê-su chữa cho một người mù, thì tôi sẽ tin.” Hoặc có lẽ chính bạn cũng từng có những ý nghĩ tương tự.

Vì sao ngày nay chúng ta lại dễ có đức tin hơn người thời Kinh Thánh cổ xưa? Dân Y-sơ-ra-ên không có trọn bộ Kinh Thánh, họ cũng không có một lịch sử lâu dài để nhìn lại như chúng ta. Môi-se nhấn mạnh tầm quan trọng của việc nhìn lại quá khứ để ghi nhớ sự dẫn dắt và sự nhân lành của Đức Chúa Trời (*xem Phục truyền Luật lệ Ký 4:7-10; 8:2, 3*). Không giống như họ, chúng ta có 6,000 năm lịch sử Kinh Thánh để rút ra bài học (*xem Giăng 20:30, 31*).

Mỗi thế hệ đều muốn có một dấu lạ, và thế hệ chúng ta cũng không khác. Nhưng các dấu lạ ở khắp xung quanh ta. Nếu bạn đọc Ma-thi-ơ 24, bạn sẽ thấy có bao nhiêu điều đã ứng nghiệm và đang ứng nghiệm ngay bây giờ.

Ngay cả trong thời của Chúa Giê-su, người ta cũng muốn một dấu lạ để chứng tỏ Chúa Giê-su thật sự là Con Đức Chúa Trời, dù họ đã nhận được nhiều dấu lạ. Chúa Giê-su đã đáp lại thế nào? (*Xem Mác 8:11, 12.*)

Chúng ta có tranh luận với Chúa Giê-su và thử Ngài như người Pha-ri-si chẳng? Chúng ta có làm cho Ngài “than thở trong lòng” (*Mác 8:12*) vì sự thiếu đức tin của mình, trong khi Ngài đã ban cho chúng ta mọi điều cần thiết để tin chẳng? “Những dấu lạ ấy không phải là điều người Do Thái cần. Không có bằng chứng bên ngoài nào có thể giúp ích cho họ. Điều họ cần không phải là sự soi sáng về trí tuệ, mà là sự đổi mới tâm linh.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 406. Có phải chính chúng ta cũng cần sự đổi mới tâm linh—một đời sống bước đi chân thật, đúng đắn, và có từng giây phút với Đức Chúa Trời? Có lẽ chúng ta thật ra không cần một dấu lạ nào, vì chúng ta đã có rất nhiều kiến thức trong tầm tay, đặc biệt là từ chính Kinh Thánh của mình.

Vì vậy, thay vì khiến Chúa Giê-su “than thở trong lòng” vì sự thiếu đức tin của chúng ta, nguyện chúng ta nhớ lời Chúa Giê-su phán với Tô-ma: “Phước cho những kẻ chẳng từng thấy mà đã tin vậy!” (*Giăng 20:29; xem thêm Hê-bơ-rơ 11:1*). Đức Chúa Trời không đòi hỏi chúng ta phải có một đức tin mù quáng—Ngài đã ban cho chúng ta rất nhiều lý do để tin. Và tuy vậy, ngay cả với tất cả những lý do này, vẫn luôn có chỗ cho sự nghi ngờ. Điều quan trọng là hãy tập trung vào những gì củng cố đức tin, chứ không phải vào những điều đem lại sự nghi ngờ.

Chỉ trong 60 giây, bạn sẽ mô tả đức tin của mình nơi Đức Chúa Trời như thế nào? Câu trả lời của bạn cho biết gì về bước đi của bạn với Đức Chúa Trời?

Chúa Giê-su Thấy Đức Tin Của Chúng Ta

Hãy so sánh cách Chúa Giê-su mô tả đức tin của các môn đồ Ngài trong Mác 4:40 với đức tin của người đàn bà trong Ma-thi-ơ 15:21–28.

Không phải vì xưng mình là môn đồ của Chúa Giê-su, mà đức tin chúng ta tự động trở nên mạnh mẽ. Thật ra, có người tuyên bố mình tin, nhưng Chúa Giê-su nhìn thấu điều thật sự ở trong lòng họ (*Giăng 2:23–25*).

Hãy đọc Lu-ca 7:1–10. Từ câu chuyện này, chúng ta học được gì về đức tin?

Trong Mác 9, chúng ta đọc về câu chuyện người đàn ông đến cùng Chúa Giê-su để Ngài đuổi quỷ ra khỏi con trai mình, nhưng ông chỉ có thể đủ đức tin để thốt lên rằng, “Tôi tin; xin Chúa giúp đỡ trong sự không tin của tôi!” (*Mác 9:24*).

Trong mỗi cuộc tương tác như vậy, Chúa Giê-su nhận thấy đức tin (hoặc sự thiếu đức tin) của con người, rồi Ngài thực hiện phép lạ vì đức tin ấy hoặc để củng cố đức tin của họ.

Dù Đức Thánh Linh thúc chúng ta tin, kẻ thù của linh hồn muốn chúng ta nghi ngờ hoặc gạt bỏ sự can thiệp của Đức Chúa Trời trong đời sống mình. “Sự không tin được nuôi dưỡng trong tâm hồn có một sức mê hoặc. Những hạt giống nghi ngờ mà người ta gieo sẽ sinh ra mùa gặt của nó; nhưng họ phải tiếp tục nhổ bật mọi gốc rễ của sự không tin. Khi những cây độc này bị nhổ lên, chúng sẽ ngừng phát triển vì thiếu sự nuôi dưỡng qua lời nói và hành động. Tâm hồn cần phải được gieo trồng những cây quý báu của đức tin và tình yêu trong mảnh đất của tấm lòng và để chúng ngự trị tại đó.”—Ellen G. White, *Faith and Works*, tr. 17.

Khi chúng ta có những nghi ngờ về Đức Chúa Trời, về bản tính của Ngài, hay về Lời của Ngài, chúng ta nên làm gì với những nghi ngờ ấy? Đức Chúa Trời không phớt lờ hay bỏ qua lý trí của con người, vì Ngài đã tạo dựng chúng ta theo hình ảnh của Ngài và mời gọi chúng ta đối thoại với Ngài, như Ngài đã làm với Áp-ra-ham, Môi-se và Gióp. Đức Chúa Trời mời gọi chúng ta học cách vận hành trong những khuôn mẫu lý trí rộng lớn và vô hạn của Ngài, dù có lúc chúng ta phải đấu phục trước những điều mà mình chưa thể hiểu trọn vẹn.

Hãy nghĩ về mọi lý do hợp lý mà bạn có để tin. Đồng thời, đến điểm nào thì lý trí dừng lại và đức tin, một đức tin vững chắc và hợp lý, cần được thể hiện?

Đức Tin Không Phải Là Cảm Xúc

Chúa Giê-su phán rằng nếu bạn có đức tin nhỏ như hạt cải, bạn sẽ dời được núi (*Ma-thi-ơ 17:20*). Nếu bạn từng thấy hạt cải, bạn biết nó nhỏ bé thế nào. Thế mà, có đức tin nhỏ như vậy lại có thể tạo ra thay đổi lớn lao. Vì vậy, đức tin hẳn rất quan trọng và cũng phải đầy quyền năng, mạnh mẽ đủ để làm điều vượt quá sức người. Tuy nhiên, giống như hạt cải có thể phát triển thành cây lớn (*Ma-thi-ơ 13:31, 32*), đức tin của chúng ta phải tăng trưởng không được dậm chân tại chỗ.

Thật vậy, ngay từ đầu chúng ta cần có một lượng đức tin nhất định để có thể có mối quan hệ với Đức Chúa Trời (*xem Rô-ma 12:3*).

Ê-phê-sô 2:8 nói gì về vai trò của đức tin trong sự cứu rỗi? Công bằng mà nói, tại sao không ai có thể nói rằng: “Tôi không có đức tin vì Đức Chúa Trời chưa ban cho tôi”?

Trước hết, chúng ta phải hiểu rằng đức tin không phải là một vật chất; đó là sự hồi đáp của con người khi được Đức Thánh Linh thúc giục. Đức Chúa Trời là Đấng khởi xướng đầy ân điển; qua Đức Thánh Linh, Ngài kéo chúng ta đến cùng Ngài khi chúng ta cho phép Ngài làm như vậy (*Giê-rê-mi 31:3*). Chúng ta được cứu bởi ân điển, qua đức tin; đức tin là sự đáp ứng đối với ân điển Đức Chúa Trời ban cho chúng ta qua sự chết của Chúa Giê-su. Chúng ta được cứu vì chúng ta tin Đức Chúa Trời và đó là kết quả của ân điển Ngài. Điều này nằm ngay trung tâm của việc có mối quan hệ với Ngài.

Tiếp theo, chúng ta phải nhớ rằng đức tin không phải là cảm xúc. “Nhiều người không thực hành đức tin mà họ có đặc quyền và bổn phận phải thực hành, thường chờ đợi cảm giác mà chỉ có đức tin mới đem lại. Cảm giác không phải là đức tin. . . . Đức tin là phần của chúng ta phải thực hành, còn niềm vui và phước lành là phần của Đức Chúa Trời ban cho.”—Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 72.

Một số người cảm thấy rằng họ không có đức tin vì họ không cảm thấy gần Đức Chúa Trời hoặc thấy mình chưa sống đúng như một Cơ Đốc nhân nên có. Nhưng đức tin là sự tin cậy và phó thác nơi Đức Chúa Trời, không chỉ trong những lúc thuận lợi mà cả trong lúc tối tăm, hay trong cơn bão của cuộc đời, hoặc khi bạn không thể hoàn toàn hiểu điều gì đang xảy ra trong đời sống mình.

Cảm xúc không bao giờ nên chi phối kinh nghiệm tôn giáo hay mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Chính khi chúng ta nghĩ rằng mình xa cách Đức Chúa Trời, thì đó là lúc chúng ta càng cần thực hành đức tin và kêu cầu Ngài (như người cha trong *Mác 9:24*).

Hãy tra xem các câu Kinh Thánh sau đây và tiếp nhận như một hành động đức tin để củng cố mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời hôm nay: *Hê-bơ-rơ 12:1, 2; 2 Sử ký 15:7; Rô-ma 3:23–26; Lu-ca 7:50*. Hãy đọc lớn tiếng những câu này như một phần trong lời cầu nguyện của bạn với Đức Chúa Trời.

Những Tấm Gương Đức Tin

Hôm nay, hãy dành thời gian học Hê-bơ-rơ 11—chương vĩ đại về đức tin. Trước tiên, hãy đọc lớn tiếng cả chương mà không dừng lại. Sau đó, đọc lần thứ hai, và ghi lại suy nghĩ của bạn cho các câu hỏi sau:

- Đọc lại câu 1. Hôm nay bạn trông mong điều gì mà bạn chưa thể thấy? (Hãy nghĩ về nhu cầu trước mắt và những ước mơ đời đời.)
- Đức tin giữ vai trò gì trong chứng đạo cá nhân và trong sự cải đạo của bạn?
- Đọc lại câu 3, nói về Đức Chúa Trời và sự Sáng Tạo. Vì sao, theo nhiều cách, sự tồn tại của Đức Chúa Trời Tạo Hóa lại là điều dễ chấp nhận bằng đức tin nhất?
- Đọc câu 6 và viết sù điệp của câu này bằng lời của bạn.
- Các câu 7–40 trình bày đời sống của nhiều nhân vật trong Kinh Thánh. Vì sao đức tin là yếu tố trung tâm xác định sức mạnh trong mối quan hệ của họ với Đức Chúa Trời?

Biết Đức Chúa Trời và có một mối quan hệ sống động, mạnh mẽ với Ngài đòi hỏi đức tin. Bạn có thể làm gì để làm vững mạnh đức tin của mình, hoặc khích lệ người có đức tin đang dao động? Dưới đây là vài ý tưởng:

Một đức tin nhỏ (như hạt cải) đầy quyền năng, và đó là tất cả những gì bạn cần để bắt đầu phát triển mối quan hệ với Đức Chúa Trời (*Ma-thi-ơ 17:20*). Miễn là bạn sẵn sàng cộng tác với Ngài, Đức Chúa Trời sẽ giúp đức tin bạn tăng trưởng.

Đức tin đến từ việc nghe Đức Chúa Trời phán với chúng ta trong Lời Ngài—Kinh Thánh (*Rô-ma 10:17*). Hãy cam kết học Kinh Thánh và cầu nguyện mỗi ngày.

Hãy xin Đức Chúa Trời thêm đức tin cho bạn (*Lu-ca 17:5*). Như người cha đưa đứa con bị quỷ ám đến với Chúa Giê-su, “Tức thì cha đứa trẻ la lên rằng: Tôi tin; xin Chúa giúp đỡ trong sự không tin của tôi!” (*Mác 9:24*), chúng ta có thể nhận ra sự không tin của mình và xin Đức Chúa Trời thêm đức tin cho chúng ta.

Đức tin và nghi ngờ có thể cùng tồn tại (*Mác 9:24*). Đừng rời bỏ Đức Chúa Trời chỉ vì bạn có những thắc mắc. Thật ra, điều quan trọng là “làm nên sự cứu rỗi mình với lòng sợ sệt run rẩy” (*Phi-líp 2:12–16*) và “sở hữu” đức tin của chính mình thay vì mượn từ người khác, như năm trinh nữ dại đã cố làm (*Ma-thi-ơ 25:8*).

Hãy đáp lại sự kêu gọi của Đức Thánh Linh và cầu xin Ngài nhiều hơn trong đời sống bạn.

Hãy thực hành đức tin. Hãy nhớ rằng đức tin không phải là cảm xúc, mà là một quyết định để tin. Hãy nhớ rằng ngay cả trong lúc tối tăm, khi bạn không thấy Ngài, Đức Chúa Trời vẫn ở đó (*2 Cô-rinh-tô 5:7*).

Như một lời cầu nguyện cá nhân để cảm tạ Đức Chúa Trời vì sự thành tín của Ngài, hãy suy gẫm lời ca trong bài thánh ca “Sự Thành Tín Ngài Thật Lớn Lao” (*Great Is Thy Faithfulness*).

Đức Tin của Chúa Giê-su

Khi thế giới này tiến đến hồi kết, một phần trong sứ điệp ba thiên sứ mô tả dân sự Đức Chúa Trời là những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và có đức tin của Chúa Giê-su.

Hãy đọc Khải huyền 14:12. “Đức tin của Chúa Giê-su” có nghĩa là gì?

Nếu bạn nghiên cứu cách Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm hiểu về sự xưng công bình bởi đức tin, bạn sẽ thấy rằng trong thập niên 1890, sự hiểu biết về đức tin của Chúa Giê-su và sứ điệp ba thiên sứ đã được nhấn mạnh rất nhiều trong hội thánh. Trước đó, hội thánh nhấn mạnh nhiều về luật pháp, và vì vậy cần có sự nhấn mạnh nhiều hơn về phúc âm. Ellen G. White đã tóm tắt điều này rất rõ: “Các điều răn của Đức Chúa Trời đã được rao truyền, nhưng đức tin của Đức Chúa Giê-su Christ chưa được những người Cơ Đốc Phục Lâm rao truyền với tầm quan trọng ngang bằng như các điều răn, trong khi luật pháp và phúc âm phải song hành với nhau.”—*Selected Messages*, quyển 3, tr. 172.

Mặc dù Hê-bơ-rơ 11 liệt kê những người nam và người nữ tin kính có đức tin mạnh mẽ, nhưng không ai có đức tin sánh với đức tin của Chúa Giê-su.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 26:36–42. Điều này cho chúng ta biết gì về đức tin của Chúa Giê-su trong thời điểm quan trọng ấy?

Khi chúng ta có đức tin của Chúa Giê-su, điều đó không chỉ có nghĩa là chúng ta, qua sự vâng theo Ngài và Lời của Ngài, sẽ noi theo đức tin mà Ngài đã có nơi Đức Chúa Trời; nhưng còn có nghĩa là, chúng ta sẽ có một kinh nghiệm sống động và tích cực với Chúa Giê-su mỗi ngày. Đó là nhận biết và hành động theo sự thật rằng: nếu không đặt Chúa Giê-su làm trung tâm của đời sống hằng ngày, chúng ta không thể có một mối quan hệ cứu rỗi với Đức Chúa Trời.

Có đức tin của Chúa Giê-su nghĩa là Chúa Giê-su ngự trong chúng ta, và vì vậy đức tin của Ngài ở trong lòng chúng ta, bởi vì Chúa Giê-su là nền tảng thật của đức tin chúng ta. Đôi khi đức tin của chúng ta có thể yếu đuối và mong manh. Nhưng Chúa Giê-su là Đấng xứng đáng (*Khải huyền 5:9*), và chúng ta có thể có đức tin của Ngài—vừa được bày tỏ trong kinh nghiệm của đời sống chúng ta, vừa được kể là của chúng ta—qua ân điển mà Ngài ban cho tất cả những ai tin.

Bạn mong muốn có đức tin của Chúa Giê-su đến mức nào? Hãy khiêm nhường cầu xin Đức Chúa Trời ban cho bạn đức tin ấy và nhận lấy lời trong Hê-bơ-rơ 11:6 như lời cầu nguyện cá nhân của mình, rằng: “Lạy Chúa, nếu không có đức tin thì không thể sống đẹp lòng Ngài. Con đến với Ngài và tin rằng Ngài hiện hữu, và rằng Ngài sẽ ban thưởng cho những ai hết lòng tìm kiếm Ngài. Con đến tìm kiếm Ngài ngay lúc này.”

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Chúng ta được xưng công bình (được tha thứ và được đặt lại đúng mối quan hệ với Đức Chúa Trời) bởi đức tin (*Rô-ma 5:1*). Sau đó, chúng ta cũng được nên thánh (được ban quyền năng để trở nên giống Chúa Giê-su) bởi đức tin (*Công vụ 26:18*). Khi chúng ta mời Chúa Giê-su bước vào đời sống mình, chúng ta cũng trở thành con cái của Đức Chúa Trời bởi đức tin (*Giăng 1:12*). Chúng ta sống bởi đức tin nơi Con Đức Chúa Trời (*Ga-la-ti 2:20*).

“Khi một linh hồn nhận biết sự hư không của mình và hoàn toàn nương cậy vào công đức của Đấng Cứu Thế, thì dù bên ngoài nhìn có vẻ như một kẻ bất lực, nhưng thật sự là người vô cùng mạnh mẽ. Qua sự cầu nguyện cùng việc nghiên cứu lời Ngài, và bởi đức tin nơi sự hiện diện hằng hữu của Ngài, thì một con người dẫu yếu đuối vẫn có thể sống trong mối tương giao với Đấng Christ hằng sống, và bàn tay của Ngài luôn nắm chặt người ấy không bao giờ buông.”—Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 182

“Đức tin của họ phải được củng cố bởi sự cầu nguyện sốt sắng, kiêng ăn, cùng với tấm lòng hạ mình. Họ phải từ bỏ bản ngã và được đẩy dẩy Thánh Linh cùng quyền năng của Đức Chúa Trời. Chỉ có sự cầu xin tha thiết và kiên trì với Đức Chúa Trời trong đức tin—một đức tin dẫn đến sự hoàn toàn nương cậy nơi Ngài và sự dâng hiến trọn vẹn cho công việc của Ngài—mới có thể đem lại cho con người sự trợ giúp của Đức Thánh Linh trong cuộc chiến chống lại các quyền lực, các thế lực, những kẻ cai trị sự tối tăm của thế gian này và các thần dữ ở các nơi trên trời.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 431.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Năm điểm chính nào được nhấn mạnh trong lời trích dẫn ngay bên trên về việc cộng tác với Đức Thánh Linh chống lại kẻ thù?
2. Đức tin đóng vai trò gì trong cuộc chiến chống lại điều ác?
3. Bạn thấy cuộc chiến này đang diễn ra như thế nào trong chính đời sống của mình hiện nay?
4. Hãy đọc Hê-bơ-rơ 10:23. Tại sao việc giữ vững lời xưng nhận đức tin của chúng ta lại quan trọng?
5. Bạn có thường suy nghĩ về lẽ thật này không: khi bạn cảm thấy bất lực, đó chính là cơ hội để bạn nương cậy hoàn toàn hơn nơi Chúa Giê-su?